

Mycket väsen för ingenting

En filmhandledning
utgiven av Film & Publik, Svenska Filminstitutet
Text: Pia Huss

Åldersrekommendation: Högstadiet/Gymnasiet

Den här handledningen vänder sig till dig som ska se och diskutera Shakespearefilmatiseringen *Mycket väsen för ingenting* tillsammans med en grupp ungdomar på högstadiell eller gymnasienivå. Efter en presentation av filmen och dess regissör Kenneth Branagh ges en bakgrund till William Shakespeares författarskap samt förslag ämnen att samtala kring.

Filmens handling

Mycket väsen för ingenting, det kan var och en som tagit del av William Shakespeares snart 400-åriga komedi hålla med om. Eller också ser man saken från andra sidan; ovanligt lite väsen för rader av gräsligheter!

Historien, som skrevs 1598, handlar om hur Claudio, en ung, vacker, rik man, kommer hem från det senaste fältslaget och möter Hero, en ung, vacker, oerfaren, rik flicka. Ljuv musik uppstår. Det rustas till bröllop, men varje paradiset har sin orm och här heter han Don Juan; en förbittrad och hatisk ädlig som gärna gör livet surt för andra. Ormen Juan ordnar på en väl synlig plats ett älskogsmöte mellan en tjänare och en tjänarinna. Bakifrån påminner tjänarinnan om Hero och med sina lustfyllda stönanden låter hon inte det minsta oskuldsfull. Redan efter en enda blick inbillar sig Claudio att det är sin otrogna fästmö han ser. Utan närmare efterforskningar, och utan att ens ha bett den blivande bruden om en förklaring, ställer han under bröllopsceremonin till ett uppträde där han gör ett häftigt utfall och kallar Hero slinka, varefter han djupt kränkt lämnar de chockade bröllopsgästerna. Kvar ligger den oskyldiga Hero avsvimnad, många tror att hon är död.

Efter att den unga sköna Hero också fått utstå svåra anklagelser från sin annars så kärleksfulle far, uppdragas sanningen. Don Juans intriger avslöjas. Men Claudio får inget veta, utan luras tro att Hero verkligen dött av falska anklagelser och kärlekssorg. Som botgöring uppmanas Claudio av Heros far att istället gifta sig med Heros kusin (!). En ny bröllopsceremoni anordnas och den påhittade och maskerade "brudkusinen" förs fram. Genom slöjan skymtar ett vackert ansikte. Vilken jackpot för den som alldeles nyss grät efter en fästmö som dog igår. Efterträderskan lär ju till och med vara rik! Inte förrän Hero drar av sig slöjan upptäcker Claudio att "originalbruden" har återuppstått från de döda och lyckan är fullkomlig.

Visst, det är mycket väsen för ingenting, eftersom alla missförstånd saknar grund. Men med tanke på raden av svek (Don

Juans svek mot Claudio och Hero, Claudios svek mot Hero då han lättrogen förskjuter henne, Heros faders misstro mot dottern) tycker man kanske att reaktionerna skulle blivit betydligt starkare.

Visserligen kan man ifrågasätta filmens moral: oskulden framför allt, men samtidigt förs budskapet fram på ett både skämtsamt och ironiskt sätt där alla de dråliga turerna i kärlekskarusellen tar udden av kritiken. För roligt är det. Särskilt när berättelsens andra och något äldre par, Benedikt och Beatrice, står i händelsernas centrum. De två använder, till skillnad mot Claudio och Hero, sina intellekt både för tankar, analys och dialog. Om dem passar uttrycket "kärlek börjar med bråk", eftersom Benedict och Beatrice slängt käft med varann i årtal. De två duellerar med pikar, fräckheter och förolämpningar. "Ack om min häst vore lika snabb som din tunga", säger Benedict till Beatrice när kvickheterna skenar. Men till slut klämtar förstas bröllopsklockorna också för dem.

Regi: Kenneth Branagh

Regissören, skådespelaren och filmproducenten Kenneth Branagh har sedan låg tid drivits av en mycket personlig kärlek till Shakespeares pjäser. Redan som 22-årig teaterskoleelev vid Royal Academy of Dramatic Art i London blev han prisbelönad för sin rolltolkning av Hamlet. Sedan dess har han regisserat och medverkat i ett flertal olika Shakespeareuppsättningar: Kärt besvär förgäves, Trettondagsafton, Som ni behagar, Romeo och Julia, Kung Lear och Henrik V. Kenneth Branagh var med och grundade Renaissance Theatre Company och senare även Renaissance Film Company. 1990 debuterade han som filmregissör med en filmatisering av Shakespeares Henrik V, med sig själv i huvudrollen.

För svensk publik är Kenneth Branagh mest känd från TV-serien *Krigets skördar* (1987) där han liksom i *Mycket väsen för ingenting*, spelar mot sin fru Emma Thompson. Kenneth Branagh har även regisserat och medverkat i filmer som *Död på nytt* (1991) och *Peters Friends* (1992). Som skådespelare har vi sett honom i *En månad på landet* (1987) och *Swing Kids: De sista rebellerna* (1992).

Idén att göra film av *Mycket väsen för ingenting* fick Kenneth Branagh redan 1988 då han i rollen som Benedikt turnerade med pjäsen i England. Men det gick några år och andra filmer kom emellan innan inspelningen av *Mycket vä-*

sen för ingenting inleddes i augusti 1992 i den vackra Villa Vinamaggio i Toscana.

I en introduktion till filmens manuskript, som även publicerats i bokform (*Much Ado About Nothing* by William Shakespeare: Screenplay, Introduction and Notes on Making of the Film by Kenneth Branagh), berättar Kenneth Branagh om sin inställning till Shakespeares pjäs om om sin ambition med filmatiseringen:

”Min strävan var att nå en absolut klarhet i Mycket väsen för ingenting, vilken skulle göra det möjligt för en modern publik att ta till sig Shakespeare på vita duken, på samma sätt som vilken annan film som helst. Vi ansträngde oss att nå detta mål utan att ge avkall på hans unika poesi.”

Ironiskt nog består tre fjärdedelar av Mycket väsen för ingenting av prosa. Men om det finns något sådant som ”poetisk prosa”, har Shakespeare åstadkommit detta just i denna pjäs.

Varför då filma Mycket väsen för ingenting? Kenneth Branagh berättar:

”Därför att jag tycker att pjäsen talar högt och rent om kärleken, en av mänsklighetens ständiga passioner, om dess grymhet, dess glädje. Den tar upp frågan om ödmjukhet i kärlek och faran av att döma andra. [-] Om den förlorade oskulden, om lustans makt, vår besatthet kring sex och köttslig lust. Och den oundvikliga närvaron av ren, omotiverad ondska i världen såsom den förkroppsligas av Don Juan.”

Kort och gott: Mycket väsen för ingenting bjuder på en rad känslomässiga och intellektuella utmaningar vilka vi alla - unga som gamla, män som kvinnor - alltjämt möter när vi är förälskade. Och genom hela denna komiska debatt om allt och intet finns en livgivande, klok humor och värme.”

William Shakespeare

”Att vara eller inte vara, det är frågan.” Bevingade ord som de flesta känner till från Shakespeares Hamlet. Det räcker med en lätt antydning (”Att vara eller...”) så vet de flesta genast att det är fråga om teater. Hamlet är en av Shakespeares 11 tragedier och vid sidan av dem har han dessutom skrivit 10 historiska dramer, 14 komedier och en rad sagospel och sonetter. Inte illa med tanke på att Shakespeare samtidigt arbetade som skådespelare och regissör.

Vem var han då, denne världslitteraturens störste dramatiker vars verk aldrig tycks tappa sin dragningskraft på publiken, vars texter ännu efter 400 år är angelägna, poetiska, spännande och ofta mycket roliga? Något heltäckande personligt porträtt av honom går knappast att få, men det är alltid möjligt att lägga pussel och knäpa ihop en karaktär.

William Shakespeare, eller ”Shaxsper” som uttalet var i den engelska födelsebygden Warwickshire, föddes år 1564 i Stratford upon Avon som då var en skitig landsorthåla ett par mil utanför Birmingham. Någon renhållning existerade inte. Latrin och avfall tömdes direkt i rännstenen. Bristen på

hygien gjorde att farsoter lätt spreds och folk dog som flugor. Å andra sidan var de sanitära förhållandena bedrövliga överallt vid den här tiden. Orenheten var en av de bidragande orsakerna till den pestepedemi som gick över Europa. Smittan spreds genom råttor som levde i avfallet. Under en vinter på 1590-talet dog i den då förhållandevis lilla staden London över 18 000 personer. William Shakespeare bodde i London under peståren och hade säkert mycket tid att skriva dramatik, eftersom alla teatrar då hölls stängda.

Landsortscasanova

William Shakespeare gick i Stratfords latinskola, men då han fyllt 14 år hade faderns affärer blivit så usla att det inte längre fanns några pengar till skolgång. Istället verkar William ha ägnat dagarna åt arbete och kvällarna åt kärlek. I en biografi från 1922 beskriver Henrik Schück saken så här:

”Den unge William tyckes hava varit en varmblodig natur, som haft åtskilliga erotiska äventyr. En bland dem han uppvaktade var en åtta år äldre arrendatorsdotter Anne Hathaway, i den lilla byn Shoterly strax bredvid Stratford, och då hon kände att hon skulle bli moder tvingade hennes förmyndare William Shakespeare till äktenskap, ehuru brudgummen endast var något över arton år. Men saken var tydligen brådskande, ty samtidigt ville en annan bondflicka från en annan by också tvinga honom till äktenskap. Men Anne Hathaway segrade och blev efter blott en lysning vigd med traktens unge don Juan.”

Shakespeare levde precis som de flesta unga människor har levt i alla tider. Den stora skillnaden mellan då och nu heter preventivmedel.

I sitt äktenskap fick William och Anne i rask följd tre barn. Kanske blev rollen som familjefar för mycket för honom, särskilt som han i samma veva blev åtalad för tjuvskytte och dessutom inte kunde påräkna någon hjälp från sin ruinerade far. Tidigt på året 1585 stack William Shakespeare ifrån alltihop. Han rymde till London och lämnade Anne ensam med en 2-årig dotter och ett nyfött tvillingpar, sonen Hamnet och dottern Judith.

Teaterpatrisk

Hur William ordnade sin försörjning i London är ovisst, men ett vanligt påhugg vid tiden var att vakta teaterbesökarens hästar. Kanske var det ett sånt jobb som väckte hans teaterintresse.

De teaterbyggnader som fanns i London vid 1500-talets slut var mycket enkla. Man spelade på ett brädgolv, utan dekor, möjligen fanns några skynken som ridå. Föreställningarna framfördes på dagtid för att utnyttja dagsljuset. Teater var ett stort folknöje. Hög och låg kom för att se pjäserna som varade några timmar och alltid avslutades med att truppens komiker dansade och tokade sig i ”the jig”, varefter skådespelarna föll på knä och bad en bön för drottningen.

Teaterbesöket var ett sätt att umgås och även en möjlighet att få mucka gräl och slåss! Skådespelarna hade inget vidare an-

seende. Männerna i de olika teatersällskapen (under Shakespeares tid var alla skådespelare män, kvinnorollerna gestaltades av unga pojkar) ansågs som patrask. För att klara sig gällde det att varje teatergrupp att skaffa sig en rik beskyddare. Shakespeares grupp kallades därför Lord Stranges tjänare.

1592 spelade gruppen Shakespeares pjäs Henrik VI och det var troligen också Shakespeares debut som dramatiker. Pjäsen blev en succé och Shakespeare fick blodad tand. Genom Shakespeares många pjäser fick hans trupp en oslagbar repertoar: Richard III, När slutet är gott är allting gott, Två ungherrar från Verona, Romeo och Julia, En midsommarnattsdröm, Rikard II, Köpmannen från Venedig, Muntra fruarna i Windsor, Julius Caesar, Mycket väsen för ingenting, Trettondagsafton, Så tuktas en argbigga och Som ni behagar

Från 1594 fick William Shakespeares teatersällskap en ny beskyddare och antog namnet The Lord Chamberlain's men (Kammarherrens trupp). Vid det här laget hade William och hans kompanjoner i gruppen blivit välbärgade. William försökte återupprätta sitt rykte i Stratford och köpte ett stort hus till sin övergivna familj.

Diktardepression

William Shakespeare köpte visserligen hus i födelsestaden men stannade själv i London. I början av 1600-talet blev han djupt deprimerad och skrev knappt något under flera år. 1602 kom dock den melankoliska pjäsen Hamlet. Orsakerna till depressionen vet vi inget om, men det kan inte ens på 1600-talet varit särskilt roligt att leva i ett kärlekslöst äktenskap som man allra helst vill hålla sig borta från. 1596 hade dessutom Shakespeares son Hamnet fått pesten och dött bara 11 år gammal.

1604 gaskade Shakespeare upp sig och skrev Othello och sen kom ett nytt spel till varje jul: Macbeth, Kung Lear, Antonius och Cleopatra, Lika för lika. Hans författarskap avslutades med sagospelen Cymbeline, En vintersaga och Stormen.

När Shakespeare var 46 år fick han nog av Londonlivet. Han flyttade tillbaka till sin födelsestad där han dog på sin 52-årsdag. William hade själv blivit smittad av en livsfarlig febersjukdom. Det var ju så förbaskat skitigt där i Stratford!

William Shakespeare, hustrun Anne och barnen ligger alla begravda i Trinity Church i Stratford. Shakespeare hade blivit adlad 1599 och var vid sin död en berömd man som hans hemstad gärna ville ära med en ståtlig gravplats. Därför ligger gamle William nu begravd längst fram i kyrkans kor och man kan undra vad han skulle ha ansett om att hustrun Anne, som överlevde honom med sju år, fick samma praktfulla gravplats som han själv. I sitt testamente gav han henne nämligen bara "den näst bästa sängen".

Vid graven går kanske tankarna till några rader ur en av Shakespeares egna sonetter:

I evig sommar dock din skönhet står
och Döden skall ej yvas någonsin,

att vissnande du i hans skugga går,
då i evärdlig sång du slutits in.
Så länge bröst kan andas, ögon se,
skall dikten leva och sitt liv dig ge."

Ur sonetten Evig sommar,
(Översättning Erik Blomberg)

på svenska publicerad i antologin All världens lyrik i urval

En man för alla tider

"Inte en epok tillhörig, utan för alla tider", skrev författaren Ben Jonson om sin kollega och gode vän William Shakespeare. Och att Shakespeare verkligen var en man och en författare för alla tider får väl nu anses bevisat. Shakespeare måste redan tidigt ha känt sina möjligheter. Kanske var det ett av skälen till att han lämnade familjeförsörjarrollen i landsorten för teaterlivet i London. Även om vi inte vet särskilt mycket om Shakespeares personlighet kan vi ändå gissa att han måste ha varit en spännande bekantskap för sina samtida. Hans utbildning var knappast imponerande, ändå visade han från början en häpnadsväckande intellektuell kapacitet och ett sinne för språkets rikedom. För att inte tala om hans fabuleringskonst och fantasi.

Kanske var det till fördel för Shakespeare att hans utbildning inte blev så lång. Med sin begåvning fanns det annars risk att han hamnat på en helt annan plats i yrkeslivet. Nu kunde han istället förena hög intelligens med stor folklighet. Och säkert är det därför vi fortfarande fascineras av hans dramatik. I Shakespeares värld blandas passion och hat, den ljuvaste förälskelse ställs mot hela raden av våra mänskliga svagheter: avundsjuka, habegär, skvaller, liderlighet, maktgalenskap, dryckenskap. Vi träffar hjältar och bovar och många är spännande personligheter med olika sidor. Shakespeares texter rymmer en enorm livskunskap en stor kärlek till människan. Shakespeare visade också att god dramatik kan se ut på så många olika sätt. Tragedi behöver inte vara finare än komedi. Det viktiga är bara att texten är tillräckligt bra.

Mycket väsen för ingenting kan ses som en stunds lättsam förströelse, ändå har pjäsen mycket att lära oss. Storyn är visserligen rätt banal, men i det lätt absurda förvecklingsdramat, mitt i strömmen av olika händelser som hakar i varandra, får vi träffa en rad personer som bevisar att människor med utstrålning och karaktär är betydligt intressantare att lära känna än de som mest är vackra och tystlåtna. Leonato, Heros far, är en fascinerande bekantskap, adelsmannen Benedikt en annan - för att inte tala om Dogberry och hans förtryckte kompanjon. Dessa figurer kallas ibland i svensk översättning för Surkart och Nypon och är två helstolliga och tämligen alkoholiserade konstaplar. (I Kenneth Branaghs film framställs de på ett obetalbart sätt där de galopperar fram på låtsashästar längst de dammiga vägarna, belättna över att ha avslöjat handlingens störste skurk - Don Juan.)

Mycket väsen för ingenting innehåller en av världsdramatikens första roliga och intelligenta kvinnoroller; Beatrice. Redan 1598 tillät Shakespeare henne att bli respekterad som männens like. Trots att Beatrice är både slagfärdig och vass-

tungad framställs hon ändå som attraktiv. Beatrice är än idag en underbar kvinnoförebild som säkert fortfarande ger många manspersoner byxängest.

I Mycket väsen för ingenting bjuder också Shakespeare på några riktiga arketyper, det vill säga karaktärer som på ett schablonmässigt sätt gestaltar urtypen för en egenskap eller en personlighet. Praktexemplet är Don Juan. Orsaken till hans ondska förklaras aldrig och därför blir hela hans vredgade uppsyn faktiskt till slut ganska komisk. I filmen förstår vi omedelbart vad han representerar, skådespelaren Keanu Reeves gör honom i alla avseenden avskyvärd, med konstant neddragna mungipor och föraktfull blick.

Att diskutera

Kenneth Branagh har med Mycket väsen för ingenting velat göra en tidlös film. Handlingen utspelar sig någon gång för länge sen, men känslorna och språket är långt ifrån gammalmodigt. Regissören har tagit fasta på att Mycket väsen för ingenting, liksom många andra av Shakespeares pjäser, har en stark sinnlighet. Filmens upptakt skildrar ett glatt sällskap på picknick. De festar på ost, bröd och vin så att det vattnas i munnen. Beatrice läser dikten *Sigh no more ladies* (Gråt inte längre kvinnor) och smakar lätt ironiskt på varje ord. Plötsligt syns de hemvändande krigarna spränga fram på sina hästar och den något loja, njutningsfulla stämningen byts i vibrerande, het förväntan. Kvinnorna rusar hem för att tvätta sig och ta på vackra kläder. Så stormar krigarna in i palatset. Även de längtar efter svalt tvättvatten, rena kläder - och kvinnor! Ankomstscenen är en underbart sinnlig orgie i vällustig omklädning, nakna frustande bad i palatsets öppna bassänger och trånande blickar.

Hela inledningen berättar om att det handlar om fria människor; män och kvinnor som inte stängt sig inne i konventionella regler och snipmunnad moral. Öppenheten finns som underton filmen igenom, något som trots allt motsägs av den handling som sen följer. Hur är det möjligt att förena en så frustande erotisk underton med Claudios överreaktion då han misstänker Hero för att ha varit otrogen natten före deras bröllop; och vad som för honom verkar ännu värre, att hon inte är oskuld. Denna paradox kan vi grubbla över och fast alltihop bara är en teatersaga kanske vi faktiskt kan känna igen något i detta ologiska resonemang. Ibland är ju vi människor rätt obegripliga även i verkligheten.

* Fundera över om det går att känna igen sig i Claudios häftiga reaktion när han inbillar sig att Hero varit otrogen. Vad händer inombords när svartsjukan slår klorna i oss? "Kärleken gör människan blind", heter ett känt talesätt. Vad kan det betyda?

* Claudios och Heros första "bröllopsförsök" slutar i katastrof. När Claudio anklagar Hero för att inte vara oskuld försöker Leonato, Heros far, blidka Claudio genom att tala om det förstäneliga och rimliga i att de unga kan ha legat samman redan före bröllopet. Vad berättar detta om Leonato? Vilken sorts far är han? Kan hans senare utfall mot dottern förklaras? Förstås?

* När missförstånden undanröjts står Hero åter blygt leende och lycklig framför Claudio. Kan man tänka sig att hon skulle kunnat göra något annat?

* Beatrice är den som reagerar starkast mot de orättvisa anklagelserna mot Hero. Hur kan två så olika kvinnotemperament utvecklas i samma hem? Vad är det som formar våra kynnen?

* Beatrice och Benedict munhuggs, ändå känns attraktionen mellan dem ytterst påtaglig. Hur kommer det sig? Vilka möjligheter tror ni en kvinna som Beatrice hade att förverkliga sitt liv på Shakespeares tid? Idag?

* Filmens inledande scener har ett mycket högt tempo. Det förekommer flera sekvenser med storslagna bilder av kvinnor som springer över vackra grässlutningar med kläder och hår som fladdrar för vinden. Dessa bilder varvas med ryttere i full galopp. Vilken känsla förmedlar dessa sekvenser? Hur påverkar intrycket av inledningen filmens fortsättning?

* Ett av Don Juans utspel föregås av ett åskväder. Vilken symbolisk funktion får detta åskväder då det sätts i relation till Don Juan? Fundera över om det finns liknande händelser eller situationer som understryker andra personers karaktärs-egenskaper. Vilka symboler används för att karaktärisera dramaets goda personer? Omges skurkar och hjältar med särskilda effekter också i andra filmer?

* Don Juan är den personifierade ondskan. Vad vinner en pjäs på att de finns arketyper i persongalleriet? Finns det något som går förlorat? Halvbrodern Don Pedro har helt andra egenskaper än Don Juan. Har vi större tolerans inför hans svagheter genom att Don Juan är så hemsk?

* Filmen Mycket väsen för ingenting bygger på en pjäs från 1598. Vilka förväntningar har vi på en historia skrivits för länge sen? Överensstämmer filmatiseringen med förväntningarna på en Shakespearepjäs? Regissören talar om att han vill göra en tidlös film. Anser ni att han har lyckats?

* Blir Shakespeare intressantare för en modern publik då hans verk transponeras till ett modernt filmiskt språk? Actionhjälten Mel Gibson har till exempel spelat Hamlet i en filmatisering av Franco Zeffirelli. Shakespearepjäsen Stormen har i Per Åhlns tecknade version blivit Resan till Melonia. Walt Disneys nya tecknade film, *The Lion King*, är en omtolkning av Hamlet med handlingen förlagd till en lejonfamilj i djungeln. Vilka friheter får man ta sig som regissör när man bearbetar eller iscensätter en text? Kan en mer gammalmodig Shakespeare leva jämsides med den mer moderna?

Aktivitet

Skaffa ett par exemplar av pjästexten och spela upp ett stycke ur Mycket väsen för ingenting genom att läsa någon scen tillsammans. Lämpliga avsnitt kan vara Benedikts och Beatrice första möte (akt 1, scen 1); Bededikts och Beatrice dialog i kyrkan (akt 4, scen 1) eller Dogberrys förhör i stadshäktet (akt 4, scen 2). Fundera över vad det är som gör texten dra-

matisk. Hur förstår vi Bededicts och Beatrice attraktion, trots alla hårda ord? Vari består komiken?

Mer att läsa

Litteraturen kring Shakespeares liv och verk är omfattande. Som bakgrund för uppgifterna i denna handledning har bland annat använts biografen Shakespeare av Erik Frykman (1986), Manligt och kvinnligt i Shakespeares diktning av Marilyn French (1983), kapitlet "Shakespeare" av Gustaf Fredén i Litteraturens världshistoria (1972) samt avsnittet "Shakespearebiografi" av Henrik Schück i verket Dramatiska arbeten (1922).

För den som på ett lättillgängligt sätt vill fördjupa sig i Shakespeares liv och verk rekommenderas den populärt inriktade Shakespearebiografen för barn- och ungdom, Besök William Shakespeare, av Marita Jonsson, (1993). Den som enbart vill bilda sig en uppfattning om innehållet i Shakespeares dramer har stor glädje av Shakespeares sagor, där Leon Garfield bearbetat och komprimerat Shakespeares verk (1986).

Den aktuella komedin Mycket väsen för ingenting finns i svensk översättning av bl.a. Carl August Hagberg, Per Hallström, Åke Ohlmarks samt Allan Bergstrand. Till grund för den svenska översättningen av filmens dialog har använts Allan Bergstrands översättning av Shakespeares pjäs, utgiven i bokform i samlingsvolymen Köpmannen i Venedig (Bokförlaget Atlantis, 1983).

Kenneth Branaghs manuskript, som användes vid filmatiseringen, har utgivits i bokform, kompletterat med en introduktion och kommentarer kring inspelningen. "Much Ado About Nothing: Screenplay, Introduction, and Notes on the Making of the Film by Kenneth Branagh" är utgiven av Chatto & Windus, London 1993.

Produktionsuppgifter

Regi - Kenneth Branagh
Produktion - Renaissance Films Production, The Samuel Goldwyn Company, Produktionsland 1993
Producent - David Parfitt, Stephen Evans, Kenneth Branagh
Manuskript - Kenneth Branagh, efter Willaim Shakespeares pjäs
Foto - Roger Lanser
Klippning - Andrew Marcus
Ljud - David Crozier
Musik - Patrick Doyle
Kostym - Phyllis Dalton
Scenografi - Tim Harvey

I rollerna

Benedikt, ädling från Padua - Kenneth Branagh
Beatrice, Leonatos brorsdotter - Emma Thompson
Don Pedro, furste av Aragonien - Denzel Washington
Leonato, guvernör i Messina - Richard Briers
Claudio, greve från Florens - Robert Sean Leonard
Hero, Leonatos dotter - Kate Beckinsale
Don Juan, Don Pedros halvbror - Keanu Reeves
Dogberry, stadsvaktkonstapel - Michael Keaton
Antonio, Leonatos bror - Brian Blessed
Margareta, Heros sällskapsdam - Imelda Staunton
Ursula, Heros sällskapsdam - Phyllida Law
Verges, konstapel - Ben Elton
Fader Francis, en munk - Jimmy Yuill
Konrad, Don Juans följeslagare - Richard Clifford
Boraschio, Don Juans följeslagare - Gerard Horan
Balthasar, sångare, Don Pedros betjänt - Patrick Doyle
En ung budbärare - Alex Lowe
En gammal skrivare - Edward Jewesbury
George Seacole, vaktknekt - Andy Hockley
Francces Seacole, vaktknekt - Chris Barnes
Hugh Oatcake, vaktknekt - Conrad Nelson

Tekniska uppgifter

Originaltitel - Much Ado About Nothing
Speltid - 111 minuter
Längd - x.xxx meter
Format - Vidfilm (1:1:66)
Ljudsystem - Dolby Stereo
Censur - Tillåten från 7 år
Svensk premiär - 1.10 1993
Distribution - Sandrew Film

Distribution

Sandrew Film,
Box 5612, 114 86 Stockholm.
Telefon 08-23 47 00.

Filmhandledningar ges ut av Svenska Filminstitutet, Film & Publik, Box 27 126, 102 52 Stockholm.
De publiceras i tidskriften Zoom. Filmhandledningar kan beställas mot porto- och exp.avgift.
Till vissa filmhandledningar finns en studiekassett med utdrag ur filmen (150 kr inkl moms + porto).

www.sfi.se/skolbio